

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Glade Viser - Gadeviser

Citation: Drachmann, Holger: "Glade Viser - Gadeviser", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 276. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56528/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

GLADE VISER — GADEVISER

TABULA RASA

(„Rent Bord“).

Jeg havde læst --- saa mange Bind,
 Nu har jeg glemt dem alle;
 Jeg gav dem til den kaade Vind
 Og Manden med sin Skralde,
 Forbi, forbi,
 Teologi,
 Jurisprudens, Filosofi,
 Men navnlig denne Statistik,
 Som véd det hele paa en Prik,
 Og tager fejl hvert Øjeblik
 — Jeg staar: tabula rasa!
 Hejsa, hejsa, dans af Sted
 Alle disse Lister:
 Om og hvad det koster, naar
 Man sin Frihed mister!

Jeg har en Snes Principper haft,
 Nu er jeg kvit dem alle;
 Nu kan jeg perse Druens Saft
 Og glemme Bærmens Galde.
 Forbi, forbi
 Det Maskepi;
 Nu er jeg frank, nu er jeg fri
 Nu er jeg stemt for Maadehold,
 For Hjertet varmt, men Panden kold,
 Og Panden har ej nogen Foid
 — Jeg staar: tabula rasa!
 Hejsa, hejsa, dans af Sted;
 Frøken gaa i Kloster!
 Ikke Du, men jeg det véd,
 Hvad en Jor'mo'r koster!

PRÆSTER

De Præster tror, de har forpagtet Jorden
 — Tro, hvad I vil:
 Men end en Gang vil Hedenskab i Norden
 Faa Solospil.

Hos Grundtvig laa det tæt ved Overfladen
 — Gør, hvad I kan:
 I driver ikke Freja bort af Staden
 I Danmarks Land.

Saa længe Folket sig paa Øllet styrker,
 Staar Freja dér!
 Den „helligste“ blir selv en Afgudsdyrker
 — Og Lars især.

GAMLE GUDER

I fik perset Kraften ud Af de gamle Guder — Men de vaagner op igen Klædt i Dyrehuder.	Samt en Aarestrup lever't Ud til Gabestokken; Har I Brandes' Bøger brændt, Samt en lille Vise Af Svend Trøst — saa kan vi os Lykkelige prise!
Højlys Dag — den undgaar de — Frygter Politiet: Men om Natten er de for Alskens Frygt befriet.	Ingen vil da spørge mer: Vægter, hvad er Klokken? Hefe Landet er jo sat Fast i Gabestokken!
Som en diable boiteux Gaar de om paa Gaden. Løfter Taget af hvert Hus — Ler ad Hovedstaden.	I fik perset Kraften ud Af de gamle Guder — Men de vaagner op igen Klædt i Dyrehuder.
Sædelighedspoliti, Dommer, Præst og Læger: Se dog at faa Helge hængt — Ham hos Øhlenschlæger!	Og ved højlys Dag — o ve! — Færdes de paa Gaden; Man kan høre dem at le Over hele Staden.
Har I ham, og Holberg med, Faet sat i Blokken,	

SYNDEBUK OG OFFERLAM

(Parabel for den moderne Ungdom)

Altid skal en Syndebuk Ud i Ørkenen drives — Altid skal med Sten og Stok Efter „Bæstet“ hives;	Hvad der gaar „fordækt“ i Svang I det kære Dannevang, Aa ja, spørg derom en Gang — Men spørg paa rette Steder.
---	---

<p>Syndebuk og Offerlam Græsed først paa Engen Enigt i det fælles Græs Og sov i Fællessengen; Men saa kom en Hyrde god, Sa'e til Lammet: Barn gør Bød, Du, som dette Bæst tillod At sove ved din Side!</p> <p>Denne Buk -- forstaar Du, Barn, Bør Du lære kende; Lasten i hans uldne Krop Den er uden Ende; Aldrig har han Prækner hørt -- Ikkun dem, som Du har ført, Naar han stundom overkørt Kom hjem til Fællessengen!</p> <p>Ganske vist, der var ej Grund Til at la'e ham slippe For en Præken -- skøndt sin Uld Villigt han lod klippe; I vort kære Dannevang Krænger man ej Loven vrang: Naar man er en Buk engang, Saa maa man af med Pelsen!</p> <p>Du har taalt ham længe nok, Sét paa hans Fadaiser, Sét ham med smaa andre Lam Danse Polonaiser; Nu skal Du til Side gaa, At vi Magt med ham kan faa; Han skal ribbes først til Straa Og saa paa Porten jages! --</p>	<p>Dydens Lam til Siden saa' Under Graad og Sukken -- Saa tog Markens Hyrder fat Og de uddrev Bukken; Paa hans Ryg et Kors de skrev, Og med Stok og Sten de hev -- Dydens Lam tilbage blev Hos Markens fromme Hyrder.</p> <p>Offerlammet, hun var vred, Paa sin Buk hun skændte -- Tilhunn saa' sig omblandt Slægt, Venner og Bekendte: Rundt omkring hos Povl og Peer, Hans og Lars og mange fier, Ak, langt værre Ting hun ser, End Syndebukken øved.</p> <p>Skaberi og Hykieri, Udyd uden Ende, Hos sit kære Hyrdefolk Lærte hun at kende; Hvad hos Bukken kaldtes „frækt“ -- Hvad ham klædte dog saa kækt -- Fandtes dobbelt og fordækt Hos dem i Faarepelsen.</p> <p>Offer-Lam oplod sin Mund -- Man bød hende tie; Og hun aad med Suk sit Græs Og tænkte: jeg vil bie! Og hun tænkte: selv hvor flot Han har levet -- kom han blot -- Aa, han skulde faa det godt! ... Men <i>det</i> var tænkt for silde.</p>
--	--

LINEDANSER

Jeg har gjort saa mange Krumspring
 -- Har da I slet ingen gjort?
 Hvert Parti -- jeg har det prøvet,

Vejet, fundet det for jet.
 Hejsa, hop! Saitomortaler
 Er min Kunst og er min Ret.

Mens I maaber, mens I gaber,
 Gaar det i jert Hoved om:
 Bare man dog kunde springe
 Som den Ka'i paa Linen dér! —
 Nu velan, saa prøv da Linen,
 Den staar aaben for enhver!

I kan putte mig i Fængsel,
 Slutte mig i Gældsarrest —
 Hospitalet — Kirkegaarden —
 Intet fælder mit Humør.
 Jeg kan dø, men mens jeg lever
 Er jeg fri, og fri jeg dør!

O MORTEN, MORTEN LUTHER!

O Morten, Morten Luther,
 Som løb fra Klosters Kutter
 Og tog en Nonne i din Serg
 Og fik med hende Tos og Dreng
 — Men ikke mange Penge;
 Det Kloster havde spæget Dig.
 Men siden hen Du kvæged Dig:
 I Sengen med din Nonnelil,
 I Kirken med din Hus-Postil,
 Ved Bordet med din Grydelil
 — Og drak en Flaske Vin dertil
 Og sang til Luthens Strænge:

„Wer nicht liebt Wein, Weib und Gesang,
 Der bleibt ein Narr sein Leben lang!“

O Morten, Morten Luther,
 Med Dig din Lære slutter!
 Din Efterfølger gaar i Seng
 Med Fruen, hellig, hvas og streng
 — Og helst med Fruens Penge;